

Surt per Places i Camins

¡ANUNCIEU!

Benvolguts diocesans:

Tot el programa pastoral de la nostra Diòcesi es presenta amb el lema "Surt pels camins i pobles". El manament del Senyor és clar: "Anunciau" (Mc 16,15), "feis deixebles i ensenyeu" (cf. Mt 28,19-20), "l'Esperit Sant... us farà testimonis meus" (Ac 1,8).

El nucli d'aquest anunci ha de ser la misericòrdia i l'amor de Déu manifestat en Jesucrist. El Papa Francesc ha recordat en l'Exhortació Evangelii Gaudium la importància del "primer anunci", és a dir, la proclamació del kerigma, que té per nucli la persona de Jesucrist. Hem de repetir moltes vegades: "Jesucrist t'estima, va donar la seva vida per salvar-te, i ara és viu al teu costat cada dia, per il·luminarte, per enfortir-te, per alliberar-te". I subratlla que aquest anunci no és només primer en sentit cronològic, sinó també qualitatiu, perquè "és l'anunci principal, aquest que sempre hem de tornar a escoltar de diverses maneres i aquest que sempre hem de tornar a anunciar d'una forma o d'una altra al llarg de la catequesi, en totes les seves etapes i moments" (EG 164). Per això, totes les nostres catequesis, homilies i activitats han de tenir aquest sentit missioner. Hem de passar d'una pastoral de manteniment a una pastoral de proposta. La pastoral dominant en les nostres parròquies es conforma amb el manteniment del que existeix, amb satisfer les necessitats espirituals dels feligresos.

Hem de passar a una pastoral missionera, de proposta senzilla, decidida i clara de l'Evangeli de Jesucrist. Tota l'Església ha de posar-se "en estat permanent de missió" (EG 25). Aquesta actitud ha de dominar tot el que fem:

des de la trobada amb uns nuvis que volen casar-se a la catequesi o la pastoral de malalts o difunts. A la llum d'aquest criteri, haurem de revisar totes les nostres accions, prioritzant les que tenen caràcter evangelitzador, les que condueixen a formar deixebles i no "consumidors" adormits de la religió. Les parròquies no existeixen per als que ja vénen a Missa, sinó per als que no vénen; l'Església sencera només existeix per dur a terme "la dolça i confortadora missió d'evangelitzar" (EN 80, cf. 14).

L'anunci de Jesucrist, la proposta decidida de la fe ha de caracteritzar tota la nostra acció pastoral. Proposar és prendre la iniciativa d'anar cap a l'altre, estant convençuts que tenim alguna cosa que oferir-los. Anunciar a Crist és proclamar la millor de les notícies, perquè Ell és l'home perfecte, que "manifesta plenament l'home al mateix home i li descobreix la sublimitat de la seva vocació" (GS 22). Qui accepta participar en el banquet no pot fer-ho mogut per la propaganda o la manipulació, sinó perquè està convençut que ser convidat és la millor notícia que pot rebre.

Proposar la fe és, sobretot, introduir en una vida. Al començament de l'Evangeli de Sant Joan es narra la crida dels primers deixebles i es va repetint aquesta invitació: "Vine i veuràs" (Jn 2, 39, 45). Anunciar la fe no és explicar una bella teoria, sinó convidar a participar en una vida, suggerir als altres que visquin l'experiència d'amistat amb Jesucrist. En l'encíclica Lumen Fidei es diu que "la fe es transmet, per així dirho, per contacte, de persona a persona, com una flama n'encén una altra" (LF 37). Cada cristià pot "contagiar" als altres la serenitat que dona posar la vida en mans de Jesucrist així com la llum que procedeix de la seva Paraula i l'alegria que engendra estimar i saber-nos estimats per Ell.

† **Francesc Conesa Ferrer**
Bisbe de Menorca